

Universitätsbibliothek Wuppertal

Diodori Sicvli Bibliothecæ Historicæ Libri XV

Diodorus <Siculus>

Basileæ, 1578

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1046](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1046)

POGIUS FLOREN-
TINVS AD NICOLAVM QVIN-
TVM PONTIFICEM MAXIMVM.

VLLVS antea quantumuis præclarus rerum scriptor fuit Sanctissime pater, qui suum opus æque merito, atque ego tibi has meas uigilias, alicui principi dicaret. Quid est enim æquius quàm ingenij monumenta ad eum destinare, qui omnibus ingenio præstet & doctrina? Aut quod magis debeam, quàm meos ritulos ad eum fontem referre, à quo cursus præsentis operis emanauit? Nam licet antea quicquid ocij supererat adscribendi curam (ne per sœcundiam efflueret) mea sponte conferrem, erat tamen paulò remissior animus ob temporum, ne dicam superiorum pontificum culpam cum omne ferme tempus non in literarum prout optabam studijs, sed in questu ad uitæ sustentaculum consumi rerum inopsia urgeret. Et certe quanquam uitæ meæ institutio ea semper fuerit, ut pluris uirtutem quàm pecuniam fecerim: tamen nimium aliquando (si uerum loqui licet) nostri pontifices in erigendis ornandisque doctorum uirorum ingenijs dormitarunt. Quidam bonarum artium inscitia, quidam ita pecuniæ addicti, ut plus apud eos ambitionis & quæstus, quàm uirtutis aut literarum ratio ualeret. Quæ res bonis uiris admodum grauis, multorum mentem à scribendi cogitatione alienauit. Indignum quippe est, nec sapientibus uiris æquo animo ferendum, eos sæpissimè reiectis melioribus præ cæteris extolli, quos (ut leuiter dicam) nihil præter pontificum uoluntariam indulgentiam commendet. Te solum hæc nostra conspexit ætas, qui cum probe noris uirtutem uitæ mortalium ducem esse, præstantis doctrina uiros subleuares, & ab inerti ocio ad scribendi negocium traduces, ut uerè hanc nostram Christianam Rempublicam ab eo nunc regi gloriari possimus, qui & sapientissimus existat, & diligat sapientiæ studiosos. Quod unum sanè cœlestis Dei donum tanti faciendum censeo, quanti est uirtus uitæ præferenda. Nam ubi doctrinarum cessant exercitia, ubi nullum inter doctos atque ignauos discrimen uiget, ubi nullus uirtuti locus, nulla studiorum ratio habetur, uitia ibi regnent, torpescant ingenia, principatus & regna decident, rerumque omnium dominetur confusio, necesse est. Itaque nunquam satis pro meritis tua probitas ac uirtus laudari potest, quæ quum omnem ante actam uitam uarijs disciplinis impenderit, nunc & doctis fauet uiris, & sua munificentia reliquos ad eandem inuitat uirtutis æmulationem. Ego sanè cuius inter omneis tenuis est & doctrina & dicendi facultas, profiteor me tuis exhortationibus liberalitateque cõpulsus operosius quàm antè scribendi studio incubuisse. Nam quum prius hortatu tuo Xenophontem de Cyri uita Latinis legendum tradidissem, & hos quoque sex Diodori Siculi libros, quos fabulosos ob antiquitatem temporum (nam ante bellum Troianum acta continent) appellauit, traducendi munus te instante suscepti, haud ignarus rem satis difficilem me subire, & multorum expositam obtrectationi, quæ licet sit parui bonis pendenda, tamen quum præscos illos summa auctoritate uiros aliquando laceßuerit, quid de nobis existimandum est, quos non auctoritas, non dignitas tuetur? Sed tuo, quod est exquisitissimum, doctorumque iudicio fretus, hoc opus absolui, eam mihi transferendi legem insti-

A tuens,

*ponti ficum profusio in
Lupis, quam liberalitas in
de los uisus promittit.*

*Doc. formis & librorum
neglectio quid claudat in
stus & d. annis d. p.*

2 P O G I I P R A E F A T I O .

tuens, quæ à me in Xenophontis proœmio præscripta est, ut omiſſa uerbo-
rum, qua multi Græcorum utuntur ambage, ſententijs hærens noſtrum di-
cendi morem fuerim ſalua rerum fide ſecutus. A lectoribus uerò, ut noſtris
acquieſcant copijs, poſtulo: neq; ultra quàm uirèis ferant, exigere à nobis ue-
lint. Si quis ampliòra petat, ingrati hominis munere fungetur, non contentus
his, quæ nulla cum impenſa ultro liberali manu porriguntur. Ne quis uerò id
inſcitia factum putet, ſciat conſultò me breuitati conſulentem, aliqua omiſſiſ-
ſe, quæ ſacietatem orationi peperiffent potius, quàm uenuffatem. Licet autem
in libri primordio fatiſ ab authore de hiftoriæ utilitate ſit explicatum, hùc ta-
men antiquitatis indagatio, in qua omniſ prifcarum rerum à primorum homi-
num uſque ad bellum Troianum cognitio uerſatur, præcipuiſ eſt laudibus
efferenda. Ab hoc enim ueluti hiftoriarum fonte, qui poſtmodum ſecuti ſunt
in priſciſ hiftorijs fabuliſq; recensendis hauſere, unde ad cæteros transfunde-
re ualèrent. Opus hoc certè uariùm eſt egregium, luculentum, no-
ſtris uerò adeò utile cognitu, ut exiſtimem legentes ex tot
rerum excellentium notitia labori noſtro grati-
am habituros. Sed iam ipſe Dio-
dorus loquatur.

FINIS PRÆFATIONIS.

quis diodori qualis.